

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010884
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325010884.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, c/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 11.12.2025, sp. zn. 3Pp/40/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného Zlatka Straku (ďalej len „odsúdený“) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/23/2024 zo dňa 05.04.2024 (správne mal byť uvedený deň 9.5.2024 ako dátum doručenia trestného rozkazu, nie dátum jeho vydania 5.4.2024), právoplatným dňa 18.05.2024 a z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere tri mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/73/2024 zo dňa 12.12.2024 (správne mal byť uvedený deň 19.12.2024 ako deň doručenia trestného rozkazu, nie dátum jeho vydania 12.12.2024), právoplatným dňa 28.12.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 73/24 zo dňa 23.01.2025 a s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 1Tos 10/2025 zo dňa 11.02.2025 (o odmietnutí odporu).

Svoje zamietajúce rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie (výkon polovice súčtu pomerných častí uložených trestov), avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok - a to preukázať určitý stupeň polepšenia a to, že je predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Primárne súd I. stupňa poukazoval na neodporúčajúcu hodnotiacu správu ústavu na výkon trestu vypracovanú na odsúdeného, ktorá popisovala, že odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní len čiastočne, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a že do aktivít v oblasti právnej, protialkoholovej osvety a rodičovskej zodpovednosti realizované formou prednášok a besied sa odsúdený síce v súčasnosti zapája, ale v minulosti tomu tak nebolo a že ústavom bol raz kárne potrestaný za to, že svojvoľne opustil určený priestor pracoviska. Súd prvého stupňa skonštatoval, že hoci si odsúdený vytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny v dvoch prípadoch, tento nemá kritický postoj k ním spáchanej trestnej činnosti a v individuálnej práci s ním neboli doposiaľ dosiahnuté pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii. Súd prvého stupňa preto vyhodnotil, že odsúdený len v podmienkach ústavu dodržiava ústavný poriadok, kde je neustále sledované jeho správanie, ale po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Zhodnotenie osoby odsúdeného a jeho doterajší život, podľa súdu I. stupňa, neumožnili prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t.j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. V tejto súvislosti poukázal súd I. stupňa na

to, že odsúdený má zjavný sklon k páchaniu trestnej činnosti, ktorej sa dopustil už 6-krát, pričom k zmene jeho postoja nevedol ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody. V tomto kontexte súd I. stupňa fokusoval to, že C. B. bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/74/2016 zo dňa 18.05.2016, právoplatným dňa 08.06.2016 odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 12 mesiacov, ktorý mu bol premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody s jeho nariadením dňa 16.8.2017 so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/166/2017 zo dňa 10.11.2017, právoplatným dňa 09.04.2018 bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody na 3 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia; z týchto dvoch trestov bol podmiennečne prepustený dňa 14.08.2018 s určením skúšobnej doby na tri roky. Z uvedeného bolo zrejmé, že odsúdený, keďže sa následne už v období od mesiaca august 2018 do 05.04.2024 opätovne dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/23/2024 na trest odňatia slobody na 2 roky 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a dňa 12.08.2024 spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/73/2024 trojmesačný trest odňatia slobody, porušil podmienky podmieneného odsúdenia a podmieneného prepustenia z výkonu trestu; jeden z týchto trestov odsúdený aktuálne vykonáva a s výkonom druhého ešte nezačal. Súd prvého stupňa predpokladal, že zo všetkých týchto dôvodov u odsúdeného existuje zvýšené riziko recidívy, že doterajšie výkony trestov nespĺnili u neho svoj účel a že prognóza jeho zaradenia do občianskeho života je nepriaznivá. Súd I. stupňa skúmal aj možnosti podmieneného prepustenia v zmysle ust. § 68 odsek 1 Trestného zákona s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 odsek 3 a 4 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti nedávali záruku, že by odsúdený po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život s odkazom na skutočnosti zistené o osobe odsúdeného týkajúce sa najmä toho, že tento opakoval trestnú činnosť aj po podmienenom odsúdení z výkonu trestu odňatia slobody a po podmienenom prepustení z výkonu trestu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú dodatočne odôvodnil písomnými podaniami doručenými súdu 15.12.2025, 16.12.2025, 19.1.2026, za takú súd vyhodnotil aj podanie odsúdeného doručené súdu 14.1.2026, ktoré označil ako žiadosť o podmienené prepustenie, v ktorom uviedol, že družke sa rapídne zhoršil zdravotný stav, že sa zrútila, po tom ako sa dozvedela, že nebol podmiennečne prepustený. Obžalovaný v písomných podaniach argumentoval tým, že je nezmyslom vyčítanie mu hlúpych priestupkov ako aj dôvodenie pedagóga, že by mal pokračovať v trestnej činnosti, keď on nikoho nezabil a nepredával drogy, on mal iba párkrát nezaplatiť výživné. Odsúdený bol toho názoru, že jeho správanie je veľmi dobré, že disciplinárny trest dostal nezmyselne a že čím dlhšie bude vo výkone trestu, tým bude menšia šanca na jeho nápravu, tak ako to tvrdia zákonodarcovia a odborníci. Odsúdený poukazoval aj na to, že boli porušené jeho ústavné práva, keď mu sudca neumožnil sa obhajovať, vyjadriť sa a že nezohľadnil to, že aktuálne je v otvorenom oddieli.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom bol záver o tom, že odsúdený splnil formálnu podmienku tým, že vykonal polovicu z postupne uložených nepodmienečných trestov v konaniach Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/23/2024 a Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/73/2024 (sťažnostný súd doplnil, že to bolo 27.11.2025) u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmieneného prepustenia, ktorými sú podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a zároveň sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

K úvahám súdu I. stupňa nadriadený súd dopĺňa, že hoci odsúdený síce aktuálne preukazuje určitý stav polepšenia (dve disciplinárne pochvaly za vzorné plnenie pracovných úloh a umiestnenie do diferenciačnej skupiny „A“), tento sa dosiahol len vďaka výchovnému pôsobeniu na odsúdeného v ústave

na výkon trestu. Odsúdený však stále odmieta páchanie protiprávnej činnosti, ktorú bagatelizuje tým, že on nikoho nezabil, nepredával drogy (aj vo svojom návrhu tvrdil, že spravil len jednu chybu a to, že nepodal včas odvolanie voči rozsudku, ktorým bol odsúdený za neplatenie výživného, pretože on svojej bývalej družke výživné platil). Doterajší výchovný vplyv ústavu preto nemožno považovať za preukazujúci úplnú a dostačujúcu nápravu odsúdeného. Faktom stále ostáva aj jedno jeho kárne pokarhanie dňa 25.8.2025 za porušenie zákazu pohybovať sa mimo vymedzený priestor pracoviska, ktoré ak by ústav považoval len „za hlúposť“, ako tvrdí odsúdený, tak toto porušenie by neriešil disciplinárnym trestom.

V súvislosti s nespĺnením druhej podmienky na podmienčné prepustenie súd, nad rámec uvedeného súdom I. stupňa, dopĺňa, že odsúdený nielenže opakovane recidivuje (v podstate podľa registra trestov pácha len trestné činy zanedbania povinnej výživy a prečin marenia výkonu, pretože bezdôvodne nenastupuje do výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli ukladané za neplnenie vyživovacej povinnosti), ale navyše sa dopúšťa priestupkov, za ktoré bol v minulosti sedemkrát priestupkovo postihnutý (porušenie zákazu vychádzania jedenkrát, jazda na bicykli pod vplyvom alkoholu 6x). Odsúdený nevyužil ani šancu na zmenu postoja k životu v podobe podmienčného odsúdenia v konaní Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/74/2016 (aj keď sa v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia odsúdený následne osvedčil, uvedené nemalo vplyv na anulovanie faktu, že odsúdený porušil podmienky podmienčného odsúdenia) a ani vo forme podmienčného prepustenia z výkonov trestov uložených mu pred Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/74/2015 a pred Okresným súdom Levice sp. zn. 3T/166/2017, ktoré sa minuli účinku, keďže v trojročnej skúšobnej dobe podmienčného prepustenia plynúcej mu od 14.8.2018 odsúdený páchal trestný čin zanedbania povinnej výživy od augusta 2018 do 5.4.2024 (konanie pred Okresným súdom Galanta sp. zn. 11T/23/2024).

Súd dáva odsúdenému do pozornosti, že si mal byť vedomý následkov svojej recidívy (nebol súdený prvýkrát), keďže už v čase páchania trestnej činnosti poznal svoje osobné, rodinné a finančné záležitosti. Preto ním uvádzané, že ho jeho rodina potrebuje, pretože je jej jediným žiteľom a tento trest preto postihuje nielen jeho, ale aj jeho najbližších, z ktorého dôvodu žiadal aj o uloženie nejakej „alternatívy“ k nepodmienečnému trestu, nebolo možno akceptovať. Bolo potrebné si uvedomiť, že odsúdenému právoplatne uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody sú nemenné, do ich druhu ani do ich výmery nemožno akokoľvek zasahovať, teda ani v konaní o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd v danej veci nezistil, že odsúdenému boli porušené, ako on tvrdí, ústavné práva. Odsúdený bol dňa 11.12.2025 účastný verejného zasadnutia pred Okresným súdom Levice, toto sa konalo cez videokonferenciu s príslušným ústavom, podľa zápisnice z tohto verejného zasadnutia, po poučení súdom, odsúdený podľa § 34 odsek 1 Trestného poriadku odmietol k veci vypovedať, sudcom mu bol teda daný priestor na vyjadrenie, ktoré z vlastnej vôle nevyužil. Nakoniec odsúdený dostal možnosť vysloviť sa aj v konečnom návrhu a toto svoje právo už uplatnil - svoju trestnú činnosť ľutoval so želaním vrátiť sa domov kvôli deťom.

S ohľadom na uvedené nadriadený súd konštatuje, že nemožno predpokladať, že sa odsúdený trestnej činnosti bude vyhýbať po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan, ktorý dodržiava jej morálne a právne normy. Nadriadený súd sa preto stotožnil so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok určených ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmienčné prepustenie, pretože plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie a nie je možné od neho očakávať, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť a priestupkové postihnutia, že v budúcnosti povedie riadny život. Nadriadený súd bol toho názoru, že je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal tresty odňatia slobody tak, ako mu boli uložené odsudzujúcimi rozhodnutiami.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto nadriadený súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Nitre dňa 22. januára 2026

Mgr. Adriana Némethová
predsedníčka senátu

Vypracovala: Mgr. Alexandra Osadská